

Πρώτος κοινός εορτασμός της Αγίας Άννης και του Οσίου Γερασίμου του Υμνογράφου στη Νάουσα

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας](#)

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου Ναούσης πανηγυρίστηκε το βράδυ της Παρασκευής 8ης Δεκεμβρίου, ο πρώτος κοινός εορτασμός της εορτής της Συλλήψεως της Αγίας Θεοπρομήτορος Άννης και του Οσίου Γερασίμου του Υμνογράφου, καθώς εντός του Ιερού Ναού υπάρχει το πρώτο παρεκκλήσιο προς τιμήν του Οσίου Γερασίμου και της Αγίας Άννης, στη σκήτη της οποίας ασκήτευσε ο νέος Άγιος της Εκκλησίας μας.

Ο εορτασμός ξεκίνησε με την υποδοχή του Ιερού Λειψάνου του Οσίου Γερασίμου που κομίστηκε από την Ιερά Μονή της Παναγίας Δοβρά Βεροίας, όπου φυλάσσεται,

και τελέστηκε δέηση στο Ιερό Παρεκκλήσιο, του οποίου τα θυρανοίξια τελέστηκαν από τον Μητροπολίτη κ. Παντελεήμονα τον Ιανουάριο του 2023, λίγες μόλις ημέρες μετά την αναγραφή του Οσίου Γερασίμου στις αγιολογικές δέλτους της Εκκλησίας μας.

Στη συνέχεια κομίστηκε το Ιερό Λείψανο του νέου Οσίου στον κυρίως Ναό και τελέστηκε ο εόρτιος Όρθρος και η Αρχιερατική Πανηγυρική Θεία Λειτουργία προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμονος και με τη συμμετοχή πλήθους ευσεβών πιστών.

Περισσότερες φωτογραφίες στο άλμπουμ:

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων κηρύττοντας τον θείο λόγο αναφέρθηκε στην καθιέρωση του κοινού εορτασμού των δύο Αγίων που θα τιμώνται ετησίως στις 9 Δεκεμβρίου στην ενορία της Παναγίας, λέγοντας μεταξύ άλλων:

«Σῶζε πάσης ἀνάγκης καί μανίας καί βλάβης ... τούς πίστει τῷ σεπτῷ σου ναῷ προσιόντας καί αἰτοῦντας ἐκάστοτε, Ἄννα τήν σὴν ἀντίλη-ψιν».

Μία ημέρα μετά την πρώτη πανή-γυρη της μνήμης του νέου οσίου της Εκκλησίας μας, του οσίου Γερα-σίμου του Υμνογράφου, του Μικραγιαννανίτου, αγρυπνήσαμε

απόψε προς τιμήν της Αγίας Θεο-προ-μήτορος Άννης, στην οποία είναι αφιερωμένο το παρεκκλήσιο του ναού μας. Τιμήσαμε όμως μαζί της μεθέορτα και τον όσιο Γερά-σιμο, στον οποίο είναι επίσης αφιε-ρωμένο το παρεκκλήσιο, και έχουμε και την ιδιαίτερη ευλογία να έχουμε το δεξί χέρι του οσίου, αυτό το χέρι με το οποίο έγραφε όλους αυτούς τους θεσπέσιους ύμνους, καθώς ο όσιός μας συνέδεσε τη ζωή του με τη Μητέρα της Υπεραγίας Θεοτό-κου. Στη Σκήτη, άλλωστε, της Μικράς Αγίας Άννης εμό-νασε επί 70 έτη, σε μία περιοχή δυσπρόσιτη, γεμάτη βράχια, διακόνησε την Αγία Άννα επί πολλά έτη ως Τυπικάρης και ως βιβλιοθηκάριος, αλλά και ύμνησε την Αγία Θεοπρομήτορα Άννα με υϊκή αγάπη και στοργή, καθώς ως Μητέρα της Υπεραγίας Θεοτόκου, της μητέρας όλων των χριστιανών και ιδιαιτέρως των μοναχών, θεω-ρείται ως πνευματική γιαγιά όλων των Αγιορειτών και ιδιαιτέρως των ασκουμένων στη Σκήτη της, τη Μεγάλη και τη Μικρή Αγία Άννα, στην οποία μάλιστα φυλάσσεται και το ιερό λείψανό της, το πόδι της Αγίας Άννης.

Με την ίδια αγάπη και τον ίδιο σεβασμό τιμήσαμε και εμείς «τήν πεπλησμένην δωρεῶν τοῦ θείου Πνεύματος», όπως την αποκαλεί ο όσιος Γεράσιμος, αγία Θεοπρομή-τορα Άννα, η οποία αξιώθηκε από τον Θεό να γίνει η Μητέρα της Μη-τέρας του Υιού του και να καταστεί η απαρχή της σωτηρίας μας.

Πως όμως αξιώθηκε να λάβει από τον Θεό αυτή την χάρη και την εύνοια η αγία Άννα;

Αξιώθηκε της χάρι-τος του Θεού για τρεις κυρίως λό-γους. Ο πρώτος είναι η καθαρότης της ζωής της και της ψυχής της. Κανείς δεν μπορεί να λάβει τη χάρη του Θεού, εάν δεν προσπαθεί να διατηρεί καθαρή την ψυχή του, ακολουθώντας το θέλημα του Θεού. Διότι η αμαρτία αποδιώκει τη χάρη του Θεού, η οποία δεν μπο-ρεί να συνυπάρχει με τα πάθη και τις κακίες μας, δεν μπορεί να συνο-δεύει μία απρόσεκτη και άστατη ζωή.

Ο δεύτερος λόγος είναι η πίστη και η προσευχή της. Ήταν άτεκνη η αγία Άννα, όπως όλοι γνωρίζουμε, και είχε υπερβεί την ηλικία που θα μπορούσε να αποκτήσει παιδί. Και όμως προσευχό-ταν και το ζητούσε από τον Θεό επίμονα και διαρκώς. Αν δεν είχε πίστη ότι μπορεί να γίνει το θαύμα, δεν θα προσευχόταν. Και εάν δεν προσευχόταν, δεν θα μπορούσε να δεί τον καρπό της πίστεώς της, το παιδί που ήλπιζε να αποκτήσει, δηλαδή την Υπεραγία Θεοτόκο.

Ο τρίτος λόγος για τον οποίο έλαβε η αγία Άννα αυτή τη μεγάλη χάρη από τον Θεό είναι η ευγνωμοσύνη και η αφοσίωσή της προς τον Θεό. Ζητούσε η αγία Άννα πολλά χρόνια να της χαρίσει ο Θεός ένα παιδί. Και το έλαβε. Δεν θεώρησε όμως ότι της ανήκε, γι' αυτό και δεν δίστασε, τρία χρόνια μετά τη γέννηση της

θεόπαιδος Μαριάμ, να την προσφέρει στον Θεό και να την προσαγάγει μαζί με τον άγιο Ιωα-κείμ στον ναό του Θεού, για να παρα-μείνει εκεί στα Άγια των Αγίων, όπου ετρέφετο υπό αγγέλου, και να προετοιμασθεί για το μυστήριο της θείας ενανθρωπή-σεως, το οποίο επρόκειτο να δια-κονήσει.

Αυτούς τους τρεις λόγους εξεπλή-ρωσε στη ζωή του και ο νέος όσιος της Εκκλησίας μας, ο όσιος Γερά-σι-μος ο Υμνογράφος, ο Μικραγιαννα-νίτης. Και γι' αυτό έλαβε και εκεί-νος τόση χάρη από τον Θεό, ώστε όχι μόνο να αξιωθεί να πλουτίσει την Εκκλησιαστική υμνογρα-φία με αναρίθμητες Ακολουθίες και ύμνους, αλλά και να γίνει θεω-ρός του Θεού, κοινωνός θείων απο-καλύψεων, συνόμιλος των αγίων από αυτήν ήδη τη ζωή.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΕΠΙΣΗΣ:

[Πανηγυρικός πρώτος εορτασμός μετά την αγιοκατάταξη του Οσίου Γερασίμου του Υμνογράφου στην Ιερά Μονή Παναγίας Δοβρά Βεροίας](#)

[Πρώτος εορτασμός του Οσίου Γερασίμου του Υμνογράφου στα Ιεροσόλυμα](#)